

paigast ärra ollen läinud, ma tunnen omma kässo-wasto eksimist ja ollen nüüd wang.“
Waljuste nuttes pallus tüttarlaps ikka weel armo. Agga upser ei woinud senna ka fed-dagi parrata, waid lastis Selami wangi wia, ja läks isse sedda wangi watama, fed-da Selam piddi wahtima — agga sedda pol-nud ennam kussagil — ei tea kuhho jubba läinud. Siis läks assi weel raskemaks; — Maria ei teädnud, mis ta piddi teggema. Teisel hommikul tahtis kunninga palwele miinna Selami pärrast; läks kunninga maia ukse ette, langes wahtide ette põlweli ja pallus ennast kunninga jure lasta, ja tahtis, kui se woimalik piddi ollema Selami nuht-lust kanda. Agga ei wahhid wötnud tedda kuulda, naersid weel peälegi. Siis läks ta weel ni seggaseks, et ta kui juhmi ja hul möda ulitsaid eddasi ja taggasi jooksis, ja ku-las Selami järrele, ja sai teäda, et ta hom-me omma nuhtlusse piddi sama — püssiga mahhalastud. Siis sai ta koggoni segga-seks, läks jookstes merre äre ja hüppas jär-

sust ärest wette. Siis sõitis seält üks eh-tind mees hulga teenrittega ratsa möda, ku-lis tüttarlapse wette hüppamisse pahwata-mist ja näggi ka, kuidas ta laenetes surmaga woitles. Silmapilk kargas ta hobbose sel-jast mahha, läks tüttarlapse järrele. Mees läks uiudes, sai warsi tüdrukko kätte ja tõi kaldale. Suur hulk rahwast olli senna kocko jooksnud, agga iggaüks löi ennast kõrwa, kui näggid tüttarlapse peästja kunninga poia ollewad. Ta käs kis rutto wantrit murret-seda — ja silmapilk olli ühhe kaupmehhe töld seäl; siis pandi tüdruk, kes jo otsego furnud olli, tölda, ja kunninga poeg istus isse kõrwa ja sõitsid kunninga maiaasse, kus tüdruk arsti holeks anti. Mattofesse aia pärrast toibus ta jälle üllesse ja piddi siis räkima mikspärrast ta ennast isse olli taht-nud ärraupputada. Ja ta räkis ustawalt keik sedda luggu otsast otsani, ja kunninga poeg lubbas, kui piddi wähhä woimalik olle-ma, Selami eest palluda. Teise hommiko warra läks kunninga poeg omma issa jure